

snarest. Komiteen træffer i øvrigt i det hele de Bestemmelser, den maatte anse for hensigtsmæssige til atter at tilvejebringe Ro og Tillid paa Pengemarkedet.“ — Det hedder nu videre i Bemærkningerne til ovennævnte Lovforslag: „Allerede i de første Dage efter den 9. Februar viste der sig Tegn til et *rum* paa *Laanekassen* i København“. Nationalbanken ydede den Forstrækninger, for hvilke Bankkomiteen optraadte som Garant, efter at Finansministeren havde billiget dette. Da imidlertid Uddragningen af Penge fortsattes, fandt Komiteen det nødvendigt som Led i sine Bestræbelser for at standse Krisen at udstrække Garantien ud over Nationalbankens Laan.“ — Man valgte saa, hedder det videre, „den Form at lade de fem Hovedbanker garantere Laanekassens Indskydere i 2 Aar, idet samtidig Finansministeren, under Forudsætning af Lovgivningsmagtens senere Godkendelse, gav sit Samtykke til, at de nævnte fem Banker underhaanden fik Rekurs til Bankkomiteén for deres Forstrækninger til Laanekassen. Bekendtgørelsen om Garantien udsendtes den 3. Marts 1908“. Saa hedder det videre: „Samtidig . . . viste det sig nødvendigt ogsaa at have sin Opmærksomhed rettet paa det øvrige Land, idet allerede i den første Tid efter Krisens Indtræden nogle Provinsbanker i Jylland viste sig at staa paa svage Fødder. . . . Allerede i Midten af Februar Maaned henvendte *Banken for Nibe* og *Omegn* sig direkte til Finansministeren om Hjælp i de Vanskeligheder, hvori den var kommen. Ved en Undersøgelse viste det sig, at Aktiekapital og Reservefond vare tabte, og at Underskudet var meget, ca. 1 Mill. Kr. Desforuden havde en anden Provinsbank, *Løgstør Bank*, et Tilgodehavende paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. hos Nibe Bank. Hvis Løgstør Bank skulde tabe dette, vilde den blive dragen med i Faldet. Den henvendte sig derfor ogsaa til Finansministeren om Hjælp. Omtrent samtidig, i Slutningen af Februar Maaned, viste det sig endvidere, at *Fredericia Bank* var kommen i Vanskeligheder, og disse vare af saa meget mere betænkelig Natur, som denne Bank ved delvis fælles Direktion stod i Forbindelse med *Fredericia Sparekasse*, som havde et stort Indestaaende i Banken. Aktiekapital og Reservefond var tabte, og Underskuddet ansloges til ca. 800,000 Kr. Bankens Sparere havde allerede i ret stort Omfang begyndt at tage deres Penge ud“. „Paa Finansministerens Opfordring overtog saa Landmandsbanken med Rekurs til Bankkomiteen Garantien for Nibe Banks private Sparere, derunder dog ogsaa Løgstør Bank for dens Fordring i saa stort Omfang, som det var nødvendigt, for at den kunde antages at være solvent overfor sine Kreditorer, og endvidere overtog Komiteen fra den 28. Februar at regne Garantien for *Fredericia Banks* Sparere. For denne Banks Vedkommende førtes der derefter i længere Tid Forhandlinger uden Resultat om en Sammen-